

PROVEDBENA ODLUKA KOMISIJE (EU) 2021/1106**od 5. srpnja 2021.****o priznavanju istovrijednosti pravnih, nadzornih i izvršnih aranžmana Australije za transakcije izvedenicama koje nadzire Australsko tijelo za bonitetni nadzor sa određenim zahtjevima iz članka 11. Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 13. stavak 2.,

budući da:

- (1) Člankom 13. Uredbe (EU) br. 648/2012 propisan je mehanizam kojim je Komisija ovlaštena donositi odluke o istovrijednosti pravnih, nadzornih i izvršnih aranžmana treće zemlje sa zahtjevima iz članaka 4., 9., 10. i 11. Uredbe (EU) br. 648/2012, na temelju kojih se smatra da su druge ugovorne strane koje sklapaju transakciju u okviru područja primjene te uredbe, od kojih barem jedna od njih ima sjedište u toj trećoj zemlji, ispunile navedene zahtjeve ispunjavanjem zahtjeva utvrđenih pravnim sustavom te treće zemlje. Izjavom o istovrijednosti doprinosi se ostvarenju općeg cilja Uredbe (EU) br. 648/2012 odnosno smanjenju sistemskog rizika i povećanju transparentnosti tržišta izvedenica osiguranjem međunarodno usklađene primjene načela dogovorenih s trećim zemljama i utvrđenih tom uredbom.
- (2) Člankom 11. stavcima 1., 2. i 3. Uredbe (EU) br. 648/2012, koja je dopunjena Delegiranom uredbom Komisije (EU) br. 149/2013 ⁽²⁾ i Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, utvrđuju se pravni zahtjevi Unije u pogledu pravovremene potvrde, kompresije i usklađivanja portfelja koji se primjenjuju na ugovore o OTC izvedenicama čije poravnanje ne obavlja središnja druga ugovorna strana. Osim toga, tim su odredbama utvrđene obveze vrednovanja i rješavanja sporova koje se primjenjuju na te ugovore („tehnike smanjenja operativnog rizika“) te obveze razmjene kolaterala („iznosi nadoknade“) među drugim ugovornim stranama.
- (3) Kako bi se pravni, nadzorni i izvršni sustavi treće zemlje smatrali istovrijednima sustavu Unije u pogledu tehnika smanjenja operativnog rizika i zahtjeva u pogledu iznosa nadoknade, ishod primjenjivih pravnih, nadzornih i izvršnih aranžmana treba biti istovrijedan zahtjevima Unije kako su utvrđeni u članku 11. Uredbe (EU) br. 648/2012, osiguravajući zaštitu profesionalne tajne koja je istovrijedna zaštitu iz članka 83. te uredbe. Osim toga, istovrijedni pravni, nadzorni i izvršni aranžmani moraju se učinkovito primjenjivati na pravedan način i bez narušavanja tržišne konkurencije u toj trećoj zemlji. Stoga se pri ocjenjivanju istovrijednosti provjerava osigurava li se pravnim, nadzornim i izvršnim aranžmanima treće zemlje da ugovori o OTC izvedenicama, čije poravnanje ne obavlja središnja druga ugovorna strana i koje sklapa barem jedna druga ugovorna strana sa sjedištem u toj trećoj zemlji, ne izlažu financijska tržišta u Uniji višoj razini rizika te da stoga ne predstavljaju neprihvatljive razine sistemskog rizika u Uniji.

⁽¹⁾ SL L 201, 27.7.2012., str. 1.

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 149/2013 od 19. prosinca 2012. o dopuni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća vezano uz regulatorne tehničke standarde o dogovorima o posrednom poravnanju, obvezi poravnanja, javnom registru, pristupu mjestu trgovanja, nefinancijskim drugim ugovornim strankama i tehnikama smanjenja rizika za ugovore o OTC izvedenicama čije se poravnanje ne obavlja posredstvom središnje druge ugovorne stranke (SL L 52, 23.2.2013., str. 11.).

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/2251 od 4. listopada 2016. o dopuni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju u pogledu regulatornih tehničkih standarda za tehnike smanjenja rizika za ugovore o OTC izvedenicama čije poravnanje ne obavlja središnja druga ugovorna strana (SL L 340, 15.12.2016., str. 9.).

- (4) Komisija je 1. listopada 2013. primila tehnički savjet od Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala („ESMA“) o pravnim, nadzornim i izvršnim aranžmanima u Australiji (*) o, među ostalim, tehnikama smanjenja operativnog rizika koje se primjenjuju na ugovore o OTC izvedenicama čije poravnanje ne obavlja središnja druga ugovorna strana. ESMA je u svojem tehničkom savjetu zaključila da u Australiji ne postoje pravno obvezujući zahtjevi za pravovremenu potvrdu uvjeta ugovora o OTC izvedenicama, aranžmana za usklađivanje, kompresiju i vrednovanje portfelja te obveza rješavanja sporova ili obveza za razmjenu kolaterala između drugih ugovornih strana za ugovore o OTC izvedenicama. ESMA je napomenula i da se u tom trenutku nije mogla procijeniti istovrijednost režima za bilateralne iznose nadoknade jer još nisu bili izrađeni tehnički standardi za pravila o bilateralnim iznosima nadoknade u Uniji.
- (5) Komisija je pri ocjenjivanju uzela u obzir ESMA-in tehnički savjet i regulatorne promjene koje su se dogodile u međuvremenu. Komisija je provela komparativnu analizu pravnih, nadzornih i izvršnih zahtjeva koji se primjenjuju u Australiji. Ocijenila je i ishod tih zahtjeva te njihovu primjerenost za smanjenje rizika koji proizlaze iz ugovora o OTC izvedenicama čije poravnanje ne obavlja središnja druga ugovorna strana na način koji se smatra istovrijednim ishodu zahtjeva utvrđenih u Uredbi (EU) br. 648/2012.
- (6) Pravni, nadzorni i izvršni aranžmani koji se u Australiji primjenjuju na transakcije za ugovore o izvedenicama čije poravnanje ne obavlja središnja druga ugovorna strana utvrđeni su u Bonitetnom standardu CPS 226 Australanskog tijela za bonitetni nadzor („APRA“) koji je donesen u skladu s odjeljkom 11.AF Zakona o bankarstvu iz 1959. (Zakon o bankarstvu), odjeljkom 32. Zakona o osiguranju iz 1973. (Zakon o osiguranju), odjeljkom 230.A Zakona o životnom osiguranju iz 1995. (Zakon o životnom osiguranju) i odjeljkom 34.C Zakona o nadzoru mirovinskih fondova iz 1993. (Zakon o mirovinskim fondovima). Mandat je Australanskog tijela za bonitetni nadzor jamčiti sigurnost i stabilnost bonitetno reguliranih financijskih institucija tako da ispunjavaju financijske obveze prema deponentima, ugovarateljima osiguranja i članovima fondova u stabilnom, učinkovitom i konkurentnom financijskom sustavu. Bonitetnim standardom CPS 226 propisuje se da je subjekt obuhvaćen tim pravilima dužan imati odgovarajuće prakse određivanja iznosa nadoknade i smanjenja rizika u vezi s izvedenicama čije poravnanje ne obavlja središnja druga ugovorna strana. Taj se bonitetni standard primjenjuje na institucije u bankarskom sektoru, sektoru neživotnih osiguranja, životnog i mirovinskog osiguranja, podložno određenim pragovima. Bonitetni standard CPS 226 stupio je na snagu 1. ožujka 2017. Neki od zahtjeva iz tog standarda postupno se uvode u skladu s međunarodnim okvirom i postojećim postupnim uvođenjem iz Delegirane uredbe (EU) 2016/2251.
- (7) Bonitetni standard CPS 226 primjenjuje se na izvedenice čije poravnanje ne obavlja središnja druga ugovorna strana, s iznimkom deviznih ugovora s dospijecom kraćim od tri dana. Definicija izvedenica čije poravnanje ne obavlja središnja druga ugovorna strana u Bonitetnom standardu CPS 226 šira je od definicije OTC izvedenica iz članka 2. Uredbe (EU) br. 648/2012. U stavku 9. točki (g) Bonitetnog standarda CPS 226 „izvedenica“ je definirana kao izvedenica u smislu poglavlja 7. Zakona o trgovačkim društvima iz 2001. ili kao terminski ugovor, ugovor o razmjeni ili opcija, ili njihova kombinacija, povezan s jednom ili više vrsta robe. Stoga bi trebalo priznati istovrijednost OTC izvedenica na koje se primjenjuju iznosi nadoknade u skladu sa stavkom 9. točkom (g) Bonitetnog standarda CPS 226.
- (8) Bonitetni standard CPS 226 općenito se primjenjuje na transakcije izvedenicama čije poravnanje ne obavlja središnja druga ugovorna strana koje sklapaju „subjekti koje APRA nadzire“ i „obuhvaćene druge ugovorne strane“. „Subjekti koje APRA nadzire“ znači institucije, uključujući strane, koje imaju odobrenje za primanje depozita, investicijski holdinzi koji imaju odobrenje za rad na temelju Zakona o bankarstvu; društva za neživotna osiguranja, uključujući osiguravatelje kategorije C, investicijske holdinge koji imaju odobrenje za rad na temelju Zakona o osiguranju i matična društva grupa za osiguranje 2. razine; društva za životno osiguranje uključujući društva za uzajamno osiguranje i prihvatljiva društva za životno osiguranje i investicijske holdinge registrirane na temelju Zakona o životnom osiguranju te mirovinske fondove koji bi na temelju Zakona o nadzoru mirovinskih fondova trebali registrirati svoje poslovne operacije. Definicija „obuhvaćenih drugih ugovornih strana“ u širem smislu odgovara definiciji „financijske druge ugovorne strane“ iz članka 2. stavka 8. Uredbe (EU) br. 648/2012 i pritom na sličan način isključuje subjekte posebne namjene ako se transakcija provodi isključivo u svrhu zaštite. Definicija „obuhvaćenih drugih ugovornih strana“ ne uzima u obzir jurisdikciju druge ugovorne strane ako je nedvojbena izvršivost ugovora o netiranju u slučaju insolventnosti ili stečaja druge ugovorne strane ili ako su aranžmani o kolateralu neupitni i pravno izvršivi u slučaju neispunjavanja obveza druge ugovorne strane.

(*) ESMA/2013/1373, „Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR – Australia“ (Tehnički savjet o regulatornoj istovrijednosti treće zemlje u skladu s EMIR-om – Australija), Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala, 1. listopada 2013.

- (9) U skladu sa stavkom 11. Bonitetnog standarda CPS 226, obveze razmjene varijacijskog iznosa nadoknade primjenjuju se samo na druge ugovorne strane u transakciji ako iznos izvedenica čije poravnanje ne obavljaju obje središnje druge ugovorne strane premašuje, na ukupnoj i konsolidiranoj osnovi, prag *de minimis* od 3 milijarde AUD. Takav prag ne postoji u Uredbi (EU) br. 648/2012. Priznavanje istovrijednosti trebalo bi stoga biti uvjetovano razmjenom varijacijskog iznosa nadoknade između drugih ugovornih strana koje podliježu članku 11. Uredbe (EU) br. 648/2012 i subjekata koje APRA nadzire.
- (10) Bonitetni standard CPS 226 sadržava obveze slične onima iz članka 11. stavaka 1. i 2. Uredbe (EU) br. 648/2012 i poglavlja VIII. Delegirane uredbe (EU) br. 149/2013. Konkretno, stavci od 77. do 94. tog bonitetnog standarda sadržavaju posebne zahtjeve u pogledu pravovremene potvrde, kompresije portfelja, usklađivanja portfelja, vrednovanja transakcija i rješavanja sporova, koji se primjenjuju na ugovore o OTC izvedenicama čije poravnanje ne obavlja središnja druga ugovorna strana. Što se tiče pravovremene potvrde, zahtjevi iz Bonitetnog standarda CPS 226 ne mogu se smatrati istovrijednima jer je propisano samo da se transakcije potvrde „što prije”, dok je u Delegiranoj uredbi (EU) br. 149/2013 utvrđeno najdulje razdoblje za potvrdu transakcije. Što se tiče usklađivanja portfelja, zahtjevi iz Bonitetnog standarda CPS 226 ne mogu se smatrati istovrijednima jer učestalost usklađivanja portfelja u tom standardu nije utvrđena, dok je u Delegiranoj uredbi (EU) br. 149/2013 precizno utvrđena. Što se tiče rješavanja sporova, zahtjevi iz Bonitetnog standarda CPS 226 ne mogu se smatrati istovrijednima jer, suprotno Delegiranoj uredbi (EU) br. 149/2013, taj bonitetni standard ne predviđa poseban postupak za sporove koji se ne riješe u roku od pet radnih dana. Što se tiče kompresije portfelja i vrednovanja transakcija, zahtjevi iz Bonitetnog standarda CPS 226 mogu se po ishodu smatrati istovrijednima onima utvrđenima u člancima 13. i 14. Delegirane uredbe (EU) br. 149/2013.
- (11) Što se tiče ugovora o izvedenicama čije poravnanje ne obavlja središnja druga ugovorna strana koji su obuhvaćeni Bonitetnim standardom CPS 226, pravni, nadzorni i izvršni aranžmani koji se primjenjuju na subjekte koje APRA nadzire trebali bi se stoga smatrati istovrijednima zahtjevima iz članka 11. stavaka 1. i 2. Uredbe (EU) br. 648/2012 u pogledu kompresije portfelja i vrednovanja transakcija koji se primjenjuju na ugovore o OTC izvedenicama čije poravnanje ne obavlja središnja druga ugovorna strana.
- (12) U skladu s Bonitetnim standardom CPS 226, varijacijski iznos nadoknade razmjenjuje se u skladu s pragom *de minimis* iz stavka 11. tog bonitetnog standarda, a inicijalni iznos nadoknade polaže i naplaćuje za sve nove transakcije izvedenicama čije poravnanje ne obavlja središnja druga ugovorna strana, s iznimkom fizički namirenih deviznih terminkih ugovora i ugovora o razmjeni valuta između subjekta koji APRA nadzire i obuhvaćene druge ugovorne strane. Australско tijelo za bonitetni nadzor prihvatilo je međunarodno dogovoreno postupno uvođenje primjene zahtjeva za inicijalni iznos nadoknade i pragovi koji se koriste za postupno uvođenje izraženi u AUD trebali bi se smatrati istovrijednima pragovima iz članka 35. Delegirane uredbe (EU) 2016/2251. Slična izuzeća za fizički namirene devizne terminske ugovore i ugovore o razmjeni valuta te za dioničke opcije s jednom dionicom ili indeksne opcije predviđena su u Delegiranoj uredbi (EU) 2016/2251. Stoga bi se ova Odluka trebala primjenjivati samo na ugovore o OTC izvedenicama koji podliježu zahtjevima za iznos nadoknade u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012 i bonitetnim standardom CPS 226.
- (13) U skladu s Bonitetnim standardom CPS 226, varijacijski iznos nadoknade izračunava se i naplaćuje na dnevnoj osnovi, a namira iznosa varijacijskog iznosa nadoknade provodi se „brzo”. Australско tijelo za bonitetni nadzor u javnom je očitovanju navelo da smatra da bi u praksi namira varijacijskog iznosa nadoknade trebala biti na osnovi T +1 (pri čemu je T datum poziva na uplatu iznosa nadoknade). Ipak, takav vremenski okvir za namiru možda neće biti moguć u svim okolnostima zbog, primjerice, vremenskih zona i prekograničnih pitanja. Australско tijelo za bonitetni nadzor stoga je donijelo zahtjev koji se temelji na načelima za brzu namiru varijacijskog iznosa nadoknade kako bi se postigao ishod koji je u skladu s drugim globalnim regulatornim zahtjevima za vrijeme namire varijacijskog iznosa nadoknade. Člankom 12. Delegirane uredbe (EU) 2016/2251 propisuje se da sve druge ugovorne strane u transakciji OTC izvedenicama čije poravnanje ne obavlja središnja druga ugovorna strana svakodnevno razmjenjuju varijacijski iznos nadoknade ili prilagođavaju razdoblje iznosa nadoknade za rizik koje je primijenjeno za izračun inicijalnog iznosa nadoknade. Aranžmani predviđeni Bonitetnim standardom CPS 226 u pogledu varijacijskog iznosa nadoknade trebali bi se smatrati istovrijednima samo ako se tim aranžmanima postiže istovrijedan ishod postignut primjenom zahtjeva iz Uredbe (EU) br. 648/2012. Stoga je za to potrebno utvrditi uvjete.

- (14) Bonitetnim standardom CPS 226 propisuje se kombinirani minimalni iznos za prijenos inicijalnog i varijacijskog iznosa nadoknade od 750 000 AUD, dok se člankom 25. Delegirane uredbe (EU) 2016/2251 propisuje iznos od 500 000 EUR. Uzimajući u obzir neznatnu razliku između tih iznosa i zajednički cilj Bonitetnog standarda CPS 226 i Delegirane uredbe (EU) 2016/2251, ti bi se iznosi trebali smatrati istovrijednima.
- (15) Zahtjevi iz Bonitetnog standarda CPS 226 za izračun inicijalnog iznosa nadoknade trebali bi se smatrati istovrijednima zahtjevima iz Delegirane uredbe (EU) 2016/2251. Slično standardiziranoj metodi za izračun inicijalnog iznosa nadoknade utvrđenoj u Prilogu IV. Delegiranoj uredbi (EU) 2016/2251, Bonitetnim standardom CPS 226 omogućuje se primjena standardiziranog modela koji je istovrijedan metodi iz tog priloga. Osim toga, za izračun inicijalnog iznosa nadoknade u skladu s Bonitetnim standardom CPS 226 mogu se primjenjivati interni modeli ili modeli trećih strana ako sadržavaju određene posebne parametre koji su istovrijedni onima iz Delegirane uredbe (EU) 2016/2251, uključujući minimalne intervale pouzdanosti i razdoblja iznosa nadoknade za rizik te određene povijesne podatke, uključujući razdoblja stresa. Subjekti koje APRA nadzire moraju tom tijelu podnijeti zahtjev za odobrenje primjene internih modela ili modela trećih strana i pobrinuti se da se prije podnošenja zahtjeva provede neovisno preispitivanje tog modela.
- (16) Zahtjevi iz Bonitetnog standarda CPS 226 koji se odnose na prihvatljivi kolateral i način držanja i odvajanja kolaterala trebali bi se smatrati istovrijednima zahtjevima iz članka 4. Delegirane uredbe (EU) 2016/2251. Bonitetni standard CPS 226 sadržava istovrijedan popis prihvatljivih kolaterala i subjekt koji APRA nadzire treba imati uspostavljene odgovarajuće kontrole kako bi se osiguralo da primljeni kolateral ne predstavlja znatan povratni ili koncentracijski rizik. Koncentraciju bi trebalo procijeniti u smislu pojedinačnog izdavatelja, vrste izdavatelja i vrste imovine. Stoga bi se pravila iz Bonitetnog standarda CPS 226 o iznosima nadoknade za ugovore o OTC izvedenicama čije poravnanje ne obavlja središnja druga ugovorna strana trebala smatrati istovrijednima zahtjevima predviđenima člankom 11. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 648/2012.
- (17) Što se tiče razine čuvanja profesionalne tajne u Australiji, informacije kojima raspolaže Australско tijelo za bonitetni nadzor te agencije Commonwealtha podliježu Zakonu o privatnosti iz 1988. („Zakon o privatnosti“). Osim toga, Zakonom o Australskom tijelu za bonitetni nadzor iz 1998. („Zakon o APRA-i“) utvrđuju se detaljne odredbe o tajnosti koje se primjenjuju na to tijelo i njegove zaposlenike. Konkretno, u skladu s odjeljkom 56. stavkom 2. Zakona o APRA-i, službenici ili bivši službenici tog tijela kažnjavaju se za počinjenje kaznenog djela ako otkriju „zaštićene informacije“ ili „zaštićeni dokument“ bilo kojoj osobi ili „sudu“ (osim u skladu sa Zakonom o APRA-i). Osim toga, odjeljak 70. Kaznenog zakona iz 1914. („Kazneni zakon“) sadržava odredbu o tajnosti koja se općenito primjenjuje na službenike Commonwealtha (tj. službenike javnog sektora, uključujući osoblje i vanjske suradnike Australskog tijela za bonitetni nadzor). Tom odredbom utvrđuje se da je kazneno djelo počinjeno ako službenici Commonwealtha otkriju činjenice ili dokumente za koje saznaju ili koje posjeduju u funkciji službenika Commonwealtha, a njihova je dužnost da ih ne otkriju. Zakonom o privatnosti, Kaznenim zakonom i Zakonom o APRA-i predviđaju se jamstva za čuvanje profesionalne tajne, uključujući čuvanje poslovnih tajni koje se dostavljaju tijelima trećih strana, koja bi se trebala smatrati istovrijednima onima iz glave VIII. Uredbe (EU) br. 648/2012.
- (18) Konačno, kad je riječ o učinkovitom nadzoru i izvršenju pravnih aranžmana u Australiji, Australско tijelo za bonitetni nadzor ima primarnu odgovornost za praćenje i osiguranje usklađenosti s Bonitetnim standardom CPS 226. Australско tijelo za bonitetni nadzor može poduzeti niz nadzornih mjera, uključujući službene istrage poslovanja institucije, određivanje uvjeta za izdavanje dozvole instituciji ili izdavanje smjernica o određenim pitanjima, imenovanje zakonskog ili pravosudnog upravitelja ili zamjenskog povjerenika za upravljanje poslovanjem institucije, pokretanje kaznenog postupka protiv osoba ili institucije ili traženje naloga za zabranu pristupa. Trebalo bi stoga smatrati da se tim mjerama predviđa učinkovita primjena relevantnih pravnih, regulatornih i izvršnih aranžmana u skladu s Bonitetnim standardom CPS 226 na pravedan način i bez narušavanja tržišnog natjecanja te osigurava učinkovit nadzor i izvršenje koji su istovrijedni nadzornim i izvršnim mjerama koje su dostupne u okviru pravnog okvira Unije.
- (19) Ovom se Odlukom priznaje istovrijednost obvezujućih zahtjeva utvrđenih australskim propisima koji se odnose na ugovore o OTC izvedenicama koji se primjenjuju u trenutku donošenja ove Odluke. Komisija će, u suradnji s ESMA-om, nastaviti redovito pratiti promjene te učinkovito i dosljedno izvršenje pravnih, nadzornih i izvršnih aranžmana za te ugovore o OTC izvedenicama u pogledu zahtjeva za pravovremenu potvrdu, kompresiju i usklađivanje portfelja, vrednovanje, rješavanje sporova i iznose nadoknade koji se primjenjuju na ugovore o OTC izvedenicama čije poravnanje ne obavlja središnja druga ugovorna strana u vezi s kojima je donesena ova Odluka.

Komisija u okviru praćenja može od Australskog tijela za bonitetni nadzor zatražiti da dostavi informacije o regulatornim i nadzornim promjenama. Komisija u bilo kojem trenutku može provesti posebno preispitivanje ako zbog relevantnih promjena bude potrebno ponovno preispitati istovrijednost utvrđenu ovom Odlukom. Na temelju takvog preispitivanja ova bi se Odluka mogla staviti izvan snage, zbog čega bi se na druge ugovorne strane automatski ponovno primjenjivali svi zahtjevi iz Uredbe (EU) br. 648/2012.

(20) Mjere utvrđene u ovoj Odluci u skladu su s mišljenjem Europskog odbora za vrijednosne papire,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Za potrebe članka 13. stavka 3. Uredbe (EU) br. 648/2012 pravni, nadzorni i izvršni aranžmani Australije za kompresiju portfelja i vrednovanje transakcija koji se primjenjuju na transakcije izvedenicama čije poravnanje ne obavlja središnja druga ugovorna strana koje regulira Australsko tijelo za bonitetni nadzor smatraju se istovrijednima zahtjevima iz članka 11. stavaka 1. i 2. Uredbe (EU) br. 648/2012, ako je barem jedna druga ugovorna strana u tim transakcijama subjekt koji APRA nadzire kako je definirano u skladu s Bonitetnim standardom CPS 226.

Članak 2.

Za potrebe članka 13. stavka 3. Uredbe (EU) br. 648/2012, pravni, nadzorni i izvršni aranžmani Australije za razmjenu kolaterala koji se primjenjuju na transakcije izvedenicama čije poravnanje ne obavlja središnja druga ugovorna strana koje regulira Australsko tijelo za bonitetni nadzor smatraju se istovrijednima zahtjevima iz članka 11. stavka 3. Uredbe (EU) br. 648/2012 ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) barem jedna druga ugovorna strana u tim transakcijama subjekt je koji APRA nadzire kako je definirano u skladu s Bonitetnim standardom CPS 226;
- (b) ako se varijacijski iznos nadoknade mora dostaviti u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012, varijacijski iznos nadoknade dostavlja se istog dana kad se izračuna.

Odstupajući od točke (b), ako se između drugih ugovornih strana utvrdi da se varijacijski iznos nadoknade ne može dosljedno dostaviti istog dana kad se izračuna, pravni, nadzorni i izvršni aranžmani Australije smatraju se istovrijednima i zahtjevima iz članka 11. stavka 3. Uredbe (EU) br. 648/2012 ako se varijacijski iznos nadoknade dostavi u roku od dva radna dana od njegova izračuna i ako se razdoblje iznosa za rizik koje se primjenjuje za izračun inicijalnog iznosa nadoknade primjereno prilagodi.

Članak 3.

Ova Odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 5. srpnja 2021.

Za Komisiju
Predsjednica
Ursula VON DER LEYEN